

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Ettepanek: nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ”

COM(2011) 594 final

(2012/C 181/11)

Raportöör: **Stefano PALMIERI**

19. oktoobril 2011 otsustas nõukogu vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 113 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ”

COM(2011) 594 final.

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav majandus- ja rahaliidu ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse sektsioon võttis arvamuse vastu 7. märtsil 2012.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 479. istungjärgul 28.–29. märtsil 2012 (29. märtsi istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 164, vastu hääletas 73, erapooletuks jäi 12.

1. Järeldused ja soovitus

1.1 Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (edaspidi komitee) toetab kooskõlas Euroopa Parlamendi ⁽¹⁾ seisukoha ja oma varasemates arvamustes ⁽²⁾ avaldatud seisukohtadega Euroopa Komisjoni ettepanekut kehtestada finantstehingute maks.

1.2 Komitee on juba oma varasemas arvamuses ⁽³⁾ rõhutanud, kui tähtis on tagada Euroopa Liidu (EL) finantsautonoomia, nagu see oli algselt sätestatud Rooma lepingu artiklis 201. Kõnealuses kontekstis võiks finantstehingute maks olla komitee arvates üks ELi uue omavahendite süsteemi kandev element. See vahend võib tagada mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) vajaliku finantsalase isemajandamise.

1.3 Komitee soovib korrata vajadust saavutada finantstehingute maksu üldine rakendamine ning kinnitab vastavalt 15. juuli 2010. aasta arvamuses (vt joonealune märkus 2) öeldule, et parim viis selle tulemuse saavutamiseks võiks olla kõnealuse maksu kehtestamine Euroopa Liidus. Komitee toetab komisjoni voliniku Algirdas Šemeta ja Euroopa Parlamendi seisukohta, et

⁽¹⁾ Parlament „toetab finantstehingumaksu kehtestamist, et parandada tänu spekulatsioonide vähendamisele turu toimimist ning aidata rahastada ülemaailmseid avalikke hüvesid ja vähendada eelarvepuudujääki.”

Euroopa Parlamendi 8. märtsi 2011. aasta resolutsioon uuendusliku rahastamise kohta maailma ja Euroopa tasandil (2010/2105(INI)).

⁽²⁾ Omaalgatuslik arvamus teemal „Finantstehingute maks”, vastu võetud 15.7.2010, (ELT C 44/14, 11.2.2011, lk 81).

Arvamus, mis käsitleb komisjoni teatist „Finantssektori maksustamine” (COM(2010) 549 final), vastu võetud 15.6.2011 (ELT C 248/11, 25.8.2011, lk 64).

⁽³⁾ Arvamus teatise kohta teemal „ELi eelarve läbivaatamine” (ELT C 248/13, 25.8.2011 lk 75).

Euroopa Liit võiks ja peaks olema kõnealuses küsimuses eeskujuks nagu teisteski globaalset tähtsust omavates poliitikavaldkondades (sh kliimamuutused) ⁽⁴⁾. Igal juhul leiab komitee, et tuleks teha kõik selleks, et kõnealune maks kehtestataks ülemaailmsel tasandil.

1.3.1 Kõnealuses kontekstis tuleb käsitleda ELi üheksa liikmesriigi (Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Austria, Belgia, Soome, Kreeka, Portugal, Hispaania) rahandusministri kirja ELi eesistujariigile Taanile. Kirjas tervitavad nad eesistujariigi otsust kiirendada analüüsi ja läbirääkimisi finantstehingute maksu sisseviimiseks.

1.4 Komitee jaoks moodustab finantstehingute maksu kehtestamine ühe osa ulatuslikumast protsessist, mille komisjon käivitas finantsinstrumentide turgude tähtsaimate direktiivide (COM(2011) 656; COM(2011) 652) läbivaatamise raames, eesmärgiga tagada nende turgude suurem läbipaistvus, tõhusus ja mõjus. Lisaks sellele, nagu ka juba varasemas arvamuses rõhutatud, on komitee veendumusel, et finantssektori stabiilsus ja tõhusus ning seega ülemäärase riskivõtmise piiramine, samuti finantssektori asutustele õigete stiimulite loomine tuleb tagada nõuetekohase reguleerimise ja järelevalve abil.

1.5 Etneutraliseerida või vähemalt minimeerida finantstehingute ümberpaigutamise riske, peab komitee vajalikuks ühendada Euroopa Komisjoni esitatud residentsuse (või territoriaalsuse)

⁽⁴⁾ Algirdas Semet, 17.2.2012, ELi maksude kooskõlastamine ja finantssektor. Euroopa Komisjoni volinik maksunduse ja tolliliidu, auditi ja pettusevastase võitluse küsimuses. Kõne12/109. London. Euroopa Parlamendi resolutsioon uuendusliku rahastamise kohta maailma ja Euroopa tasandil (P7_TA-PROV(2011)0080).

põhimõttega Euroopa Parlamendi esitatud emiteerimise põhimõtte (*issuance principle*). Vastavalt viimati nimetatud põhimõttele rakendatakse maksustamist (tempelmaksuna) kõigile finants-tehingutele väärtpaperitega, mille on väljastanud Euroopa Liidus registreeritud juriidilised isikud ning vastavalt sellele tuleb finantsinstrumentide ostu- või müügilepingud kehtetuks tunnistada, kui maksud ei ole tasutud ⁽⁵⁾.

1.6 Komitee on seisukohal, et finantstehingute maksu rakendamise võimaldaks tagada finantssektori panuse õiglasema jaotuse ELi eelarvesse ja liikmesriikide eelarvetesse.

1.7 Komitee väljendab heameelt selle üle, et finantstehingute maksu kehtestamisega on võimalik muuta finantsettevõtjate soodustuste süsteemi, vähendades välkkauplemist ja lühema latentsusajaga tehinguid (*high frequency and low latency trading*). Neil tugevalt spekulatiivsetel tehingutel, mis tekitavad ebastabiilsust finantsurgudel, puudub igasugune seos reaalmajanduse tavapärase toimimisega. Finantstehingute maksustamise kaudu on seega võimalik finantsturge stabiliseerida, suurendades keskpikkadest ja pikaajalistest rahapaigutustest saadavat kasu, mida saab suunata ettevõtjatele.

1.7.1 Komitee on seisukohal, et väga spekulatiivsete tehingute aeglasemaks muutumine finantstehingute maksu kehtestamise tulemusel, võiks tulevikus mõjuda stabiliseerivalt hinnakõikumisele finantsurgudel, võimaldades reaalmajanduses tegutsevatele ettevõtjatele stabiilsemaid finantsväljavaateid oma investeeringute jaoks ⁽⁶⁾.

1.8 Komitee arvates võib finantstehingute maksu kehtestamise üks kõige olulisem mõju olla seotud riikide võlakohustuste olukorra paranemisega. Riigivõlakirjade kriisid tulevad kõige teravamalt esile finantsurgude tugeva ebastabiilsuse perioodidel. Finantstehingute maksu kehtestamisest tulenev suurem tulu aitab stabiliseerida fiskaalolukorda, vähendades võlakoormuse suurendamise vajadust. Sellel on otsene mõju liikmesriikidesse sissetulevatele ressurssidele ja kaudne ELi eelarvesse liikmesriikide sissetulevatele ressurssidele.

1.9 Komitee tunnistab, et finantstehingute maksu kehtestamine tagaks maksualasele ühtlustamisele kaasa aidates siseturu sujuva toimimise, võimaldades nii vältida moonutusi valdkonnas, kus juba praegu on vähemalt kümme ELi liikmesriiki kehtestanud eri liiki finantstehingute makse.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlament, raporti projekt „Ettepanek võtta vastu nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ”. Raportöör: Anni Podimata (10.2.2012).

⁽⁶⁾ Schulmeister, S., 2011, Implementation of a General Financial Transaction Tax. (Üldise finantstehingute maksu kehtestamine) Austria majandusuuringute instituut. Austria Töötajatekoja tellimusel. Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, Finantstehingute maks, <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/2012/2012/201208ATT37596/201208ATT37596EN.pdf>.

1.10 Komitee rõhutab vajadust hoolikalt jälgida finantstehingute maksu õiguslikust kohaldamisest tingitud makro- ja mikro-majanduslikke negatiivseid tagajärgi, et neutraliseerida või vähemalt vähendada riske ja kaasnevaid kulusid. Sel põhjusel leiab komitee, et vältimaks võimalikku ulatuslikku negatiivset mõju, mida finantstehingute maksu rakendamine võib põhjustada reaalmajandusele, tuleks analüüsida asjaomaste kompenseerimismehhanismide kehtestamist.

1.10.1 Komitee leiab, et asjaomaste tagajärgede jälgimine ja hindamine peaks toimuma raporti kujul, mis edastatakse parlamendile ja nõukogule pärast finantstehingute maksu kehtestamisest igal aastal, mitte iga kolme aasta tagant ⁽⁷⁾.

1.11 Komitee on seisukohal, et finantstehingute maksu kehtestamise mõju tuleks hinnata võttes arvesse mõju vähenenud sisemajanduse kogutoodangule pikas perspektiivis (nagu on kirjas komisjoni mõjuhindangus) ja selle üldist mõju i) finantsurgude paremale toimimisele nende stabiliseerimise tagajärjel; ii) investeeringute reaalmajandusele ümbersuunamisele; iii) reguleerivale poliitikale, mis võib suurendada Euroopa finantsurgude tõhusust, mõjusust ja läbipaistvust; iv) liikmesriikide eelarve konsolideerimisele vahendite kättesaadavuse suurendamise teel; v) kodumajapidamiste säästudele ja investeeringutele. Saavutatav kogumõju peaks äsjaste hinnangute kohaselt tagama pikas perspektiivis SKP 0,25 % kasvu ⁽⁸⁾.

1.12 Komitee suhtub teatava reservatsiooniga finantstehingute maksu rakendamise mõjuhindangusse, mis on lisatud komisjoni ettepanekule. Komitee arvates ei võeta selles arvesse paljusid mõjusid (millest mõnd käsitletakse käesolevas arvamuses), mis võib kahjustada üldist hinnangut ettepanekule. Sel põhjusel kutsub Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee komisjoni üles koostama võimalikult kiiresti täiendava ja põhjalikuma hinnangu.

1.13 Komitee nõustub komisjoni ettepanekuga kavandada finantstehingute maks, mitte finantstegevusmaks; kuigi viimasega õnnestuks paremini reguleerida jaotuse aspekte (tänu paremale korrelatsioonile finantstegevusest saadud tuluga), kaasneb sellega siiski suurem oht, et see kantakse üle tarbijatele ja ettevõtjatele mistõttu selle mõju finantsurgude stabiliseerimisele on väiksem.

1.14 Komitee peab asjakohaseks meenutada, et alates 2010. aasta sügisest on Eurobaromeetri küsitluse kohaselt Euroopa kodanike seas finantstehingute maksu kehtestamise pooldajaid järjekindlalt üle 60 %. 2010. aasta sügisel oli see 61 %, 2011. aasta kevadel 65 % ja 2011. aasta sügisel 64 % ⁽⁹⁾. Sel põhjusel võiks finantstehingute maks kujutada endast esimest olulist sammu, et ELi kodanike usaldus finantssektori tegevuse vastu taastuks.

⁽⁷⁾ Vastavalt komisjoni mõjuhindangule SEC(2011) 1103 final.

⁽⁸⁾ Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, *op.cit.*

⁽⁹⁾ Euroopa Komisjon, 2011, Eurobaromeeter 76 – Avalik arvamus Euroopa Liidus. Esimesed tulemused. Uuringu korraldamise aeg: november 2011. Avaldatud: detsember 2011.

1.15 Komitee võtab endale komisjoni, parlamendi ja nõukogu nõuandeorganina kohustuse pidevalt jälgida seda protsessi, mille kaudu viiakse õiguslikult täide komisjoni ettepanek kehtestada finantstehingute maks.

2. Komisjoni ettepanek võtta vastu nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse ühine finantstehingute maksu süsteem

2.1 Komitee tunnustab, et Euroopa Komisjon on alates 2009. aastast G20 kohtumistest (Pittsburgh, Toronto, Cannes) rõhutanud vajadust kehtestada ülemaailmne finantstehingute maks. Sellega seoses avaldas komisjon 7. oktoobril 2010. aastal teatise finantssektori maksustamise kohta (COM(2010) 549 final).

2.2 Nüüd teeb komisjon süstemaatilisemas raamistikus uuesti ettepaneku finantstehingute maksu kehtestamise kohta. Ettepanek kuulub tegelikult uude mitmeaastasesse finantsraamistikku aastateks 2014–2020, mille komisjon esitas eesmärgiga kindlustada jõulisema omavahendite süsteemi kaudu Euroopa Liidu mitmeaastasele eelarvele suurem finantsautonoomia⁽¹⁰⁾.

2.3 Maksu kohaldatakse finantstehingute suhtes, milles osalevad finantseerimisasutused, v.a tehingud kodanike ja ettevõtjate osalusel (kindlustuslepingute sõlmimine, hüpoteeklaenu, tarbijakrediit või makseteenused), tehingud esmaturgudel (v.a vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiate ja osakute emiteerimine ja tagasiostmine ning alternatiivsed investeerimisfondid) ning valuuta hetketehingud (v.a valuutatuletisinstrumentid).

2.4 Finantstehingute maksu kohustuslased on finantseerimisasutused, kes tegutsevad finantstehingu osapoolena „tegutsedes enda või mõne teise isiku arvel või tegutsedes tehingu osapoolena nimel“. Maksu kohaldamisalast jäävad välja finantstehingud Euroopa Keskpannaga (EKP) ja riikide keskpankadega. Keskseid vastaspooli, väärtpaberite keskdepositooriumeid ja rahvusvahelisi väärtpaberite keskdepositooriumeid, v.a Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi, „ei käsitata finantseerimisasutustena, kuna nad täidavad ülesandeid, mida ei käsitata iseenesest kauplemisena“.

2.5 Selleks et vähendada selgelt vältimatuid ümberpaigutuse riske, kohaldatakse residentsuse (territoriaalsuse) põhimõtet, mille kohaselt ei ole oluline tehingu toimumise koht, vaid liikmesriik, kus tehingu osapoolteks olev finantseerimisasutus asub. Tehing kuulub maksustamisele, kui vähemalt üks tehingus osalev finantseerimisasutus asub ELis.

⁽¹⁰⁾ Ettepanek: nõukogu määrus, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (COM(2011) 398 final) ja millega võetakse õigusakti kujul üle komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatis „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve“ (COM(2011) 500 final).

2.5.1 Direktiivi artikli 3 järgi asub finantseerimisasutus liikmesriigi territooriumil juhul, kui üks järgmistest tingimustest on täidetud:

— kõnealuse liikmesriigi ametiasutused on andnud asutusele loa tegutseda finantseerimisasutusena kõnealuse loaiga hõlmatud tehingute puhul;

— tema registreeritud asukoht on kõnealuses liikmesriigis;

— tema alaline või peamine asukoht on kõnealuses liikmesriigis;

— tal on kõnealuses liikmesriigis filiaal;

— ta on enda või teise isiku arvel või tehingu osapoolena nimel tegutsev osapool finantstehingus, millesse on kaasatud kõnealuses liikmesriigis asuv teine finantseerimisasutus või kõnealuses liikmesriigis asuv osapool, kes ei ole finantseerimisasutus⁽¹¹⁾.

2.6 Finantstehingute maks muutub iga finantstehingu puhul sissenõutavaks tehingu toimumise hetkel. Arvestades tehingute mitmekesisust, on ette nähtud kaks erinevat maksustatavat väärtust. Esimene puudutab finantstehinguid, mis ei ole seotud tuletislepingutega ja mille puhul on maksustatav väärtus summa, mille tehingupool maksab või peab maksma kolmandale poolele. Kui summa on turuhinnast madalam või seda ei ole määratud, arvutatakse maksustatav väärtus välja turuhinna järgi. Teine puudutab finantstehinguid seoses tuletislepingutega, kus maksustatav väärtus on tuletislepingu väärtus tehingu toimumise ajal.

2.6.1 Maksu alammäärad, mida liikmesriigid peavad maksustatava väärtuse suhtes kohaldama, on järgmised:

i) 0,1 % muude kui tuletislepingutega seotud finantstehingute puhul;

ii) 0,01 % tuletislepingutega seotud finantstehingute puhul.

Mõlema tehingukategooria puhul peavad liikmesriigid kohaldama ainult ühte maksumäära. Liikmesriigid võivad siiski vabalt kohaldada kehtestatud miinimummäärast kõrgemaid maksu-määrasid.

2.7 Maksu tasumise eest vastutab iga finantseerimisasutus, kes on tehingu osapool ja tegutseb enda või teise isiku arvel, tegutseb tehingu osapoolena nimel või kui tehing on tehtud tema arvel. Teised tehingupooled on teatud tingimustel solidaarselt vastutavad finantseerimisasutuse poolt tasumisele kuuluva

⁽¹¹⁾ Kui loetelu tingimustest on täidetud rohkem kui üks, on asukoha-liikmesriigi kindlaksmääramisel asjakohane loetelu järjekorras esimene täidetud tingimus.

maksu maksmise eest. Liikmesriikidele on siiski jäetud vabadus näha ette, et maksu maksmise eest vastutavad muud isikuid ning sätestada registreerimis-, raamatupidamis- ja aruandluskohtused, mis tagavad, et maksu ka tegelikkuses makstakse.

2.8 Elektrooniliste tehingute puhul tuleb maks tasuda ajal, mil maks muutub sissenõutavaks, teistel juhtudel on ette nähtud maksimaalne tähtaeg kolm tööpäeva.

2.9 Liikmesriikide kohustus on võtta meetmeid, et ära hoida maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja kuritarvitamist. Sellega seoses võib komisjon võtta vastu delegeeritud õigusakte pärast konsulteerimist nõukoguga.

2.10 Finantstehingute maksu kehtestamise tulemusel liikmesriigid ei säilita ega kehtesta finantstehingutelt võetavaid muid makse.

2.11 Komisjoni ettepaneku kohaselt võimaldab ühise maksu rakendamine – mille jõustumine on ette nähtud 1. jaanuaril 2014 – ühtlustada liikmesriikides juba tehtud finantstehingute maksu alaseid algatusi, tagades ühtse turu korrektse toimimise.

2.12 Otsus rakendada finantstehingute maksu tehti pärast mõjuhinnaangut, milles võeti võimaliku alternatiivina arvesse ka finantstegevusmaksu kehtestamist, eelistades siiski kohaldada finantstehingute maksu. Selle mõjuhinnaangu alusel leiti, et finantstehingute maksuga teenitav iga-aastane tulu oleks 57 miljardit eurot aastas (37 miljardit eurot peaks minema ELi eelarvesse, samas kui ülejäänud 20 miljardit eurot läheks liikmesriikide eelarvesse) ⁽¹²⁾.

2.13 On ette nähtud, et komisjon esitab korrapäraselt nõukogule aruande direktiivi kohaldamise kohta koos võimalike muudatuseettepanekutega. Esimene aruanne on kavas 31. detsembril 2016, järgmised esitatakse iga viie aasta tagant.

3. Üldised märkused

3.1 Käesoleva arvamusega soovib Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee anda hinnangu komisjoni ettepanekule võtta vastu nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse ühine finantstehingute maksu süsteem (COM(2011) 594 final ⁽¹³⁾).

3.2 Käesoleva arvamusega jätkatakse samas raamistikus, mis esitati üldjoontes 15. juuli 2010. aasta omaalgatuslikus

arvamuses finantstehingute maksu kehtestamise kohta ja 15. juuni 2011. aasta arvamuses (vt allmärkus 2) teatise „Finantssektori maksustamine” kohta (COM(2010) 549 final).

3.3 Finantstehingute maksu kehtestamise ettepaneku aluseks on finantsturgudel seoses info- ja kommunikatsioonitehnoloogia arenguga viimase kahekümne aasta jooksul pidevalt kasvanud finantstehingute maht ja asjaomaste hinna volatiilsus, millel on maailmamajandusele ⁽¹⁴⁾ destabiliseeriv mõju.

3.3.1 Finantsturud, mis on reaalmajanduse jaoks vajalike finantsressursside hankimise instrumentid, on järk-järgult saanud eesmärgiks iseenesest, kahjustades tegelikult reaalmajandust. Sellises olukorras peab komitee asjakohaseks kehtestada turgudel mehhanismid, mis võimaldavad reguleerimise kaudu tagada tõhususe ning avatuse kaudu nende kohase toimimise. Mehhanismid peavad lisaks tagama, et turud koos teiste tootmisteguritega annavad õiglase panuse liidu ja liikmesriikide eelarvetesse ⁽¹⁵⁾.

3.3.2 Komitee kordab, et praegune kriis on tingitud 2007. aastal alanud ja alates 2008. aastast reaalmajandusse ⁽¹⁶⁾ levinud finantskriisist, ning on seisukohal, et selle kriisi eest peamiselt vastutavat sektorit – finantssektorit – tuleb kutsuda üles andma oma õiglase panuse kriisist väljumiseks. Praeguseks on ELi liikmesriigid võtnud finantssektori toetuseks meetmeid (finantseerimise ja tagatiste näol) 4 600 miljardi euro ulatuses, mis moodustab 39 % 27-liikmelise ELi SKPst 2009. aastal. See toetus on tõsiselt üle koormanud paljude ELi liikmesriikide rahanduse, vallandades ohtliku kriisi euroalal ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁴⁾ Valuutatehingute maht on vähemalt 70 korda suurem kui kaupade ja teenustega kauplemise maht maailmas. 2006. aastal oli kauplemise maht Euroopas tuletisinstrumentide turgudel 84 korda suurem kui SKP, samal ajal kui kauplemine spot-turgudel (valuutade või finantsväärtuste ost või müük kohapeal – kohapeal sõlmitud vahetute lepingutega) oli ainult 12 korda suurem kui ELi nominaalne SKP.

Schulmeister, S., Schratzenstaller, M., Picek, O.: 2008, A General Financial Transaction Tax – Motives, Revenues, Feasibility and Effects (Üldine finantstehingute maks – motiivid, tulu, teostatavus ja mõju), Austria majandusuuringute instituut, Austria ökosotsiaalse foorumi tellitud teaduslik uuring, mida kaasrahastas rahandusministerium ning majandus- ja tööhõiveministerium, märts 2008.

⁽¹⁵⁾ Haug, J., Lamassoure, A., Verhofstadt, G., Gros, D., De Grauwe, P., Ricard-Nihoul, G., Rubio, E., 2011, Europe for Growth – For a Radical Change in Financing the EU (Kasvu Euroopa – radikaalne muutus ELi rahastamises).

Larosière'i rühma aruanne (ELT C 318, 23.12.2009). Euroopa Parlamendi 15. juuni 2010. aasta raport finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kohta: soovitusel vajalike meetmete ja algatuste kohta (2010/2242 (INI)); raportöör Pervenche Berès.

Euroopa Parlamendi 8. märtsi 2010. aasta resolutsioon finantstehingute maksustamise kohta. (2009/2750 (RSP)).

Euroopa Parlamendi 8. märtsi 2011. aasta resolutsioon uuendusliku rahastamise kohta maailma ja Euroopa tasandil. (2010/2105(INI)); raportöör Anni Podimata.

⁽¹⁶⁾ Arvamus komisjoni teatise „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad” kohta (ELT C 107/7, 6.4.2011).

⁽¹⁷⁾ Euroopa Komisjon, Brüssel, 28. september 2011, SEC(2011) 1103 final, komisjoni talituste töödokument – mõjuhinnaangu kokkuvõte, mis on lisatud dokumendile „Ettepanek: nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ”.

⁽¹²⁾ Euroopa Komisjon, Brüssel, 28. september 2011, SEK(2011) 1103 final, komisjoni talituste töödokument – mõjuhinnaangu kokkuvõte, mis on lisatud dokumendile „Ettepanek: nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ”.

⁽¹³⁾ Ettepanek: nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ (COM(2011) 594 final).

3.4 Selles kontekstis on finantstehingute maksustamise ettepanek üks osa komisjoni tööst väärtpaberiturge käsitlevate peamiste direktiivide läbivaatamise raames, eesmärgiga tagada finantsturgude parem reguleerimine ja läbipaistvus⁽¹⁸⁾, mida komitee on oma töödes korduvalt taotlenud.

3.5 Komitee on avaldanud finantstehingute maksu kehtestamise kohta pooldavat arvamust juba kahel korral: nii 15. juuli 2010. aasta omaalgatuslikus arvamuses (vt joonealune märkus 2) kui ka 15. juuni 2011. aasta arvamuses (vt joonealune märkus 2).

3.5.1 Komitee arvates on komisjoni ettepanekuga (COM(2011) 594 final) kehtestatav finantstehingute maksu ühine süsteem kooskõlas kahes eelnevas arvamuses analüüsitud ettepanekute põhiaspektidega.

3.6 Komitee tunnustab peamiste põhjuste kehtivaid argumente, millele tugineb komisjoni ettepanek finantstehingute maksu rakendamise kohta ELi tasandil:

- suurendada finantstegevuselt maksu võtmist, et finantssektori panus Euroopa Liidu eelarvesse ja liikmesriikide eelarvetesse oleks õiglasem;
- muuta finantsettevõtjate käitumist, vähendades välkkauplemist ja lühema latentsusajaga finantstehingute mahtu (*high frequency and low latency trading*);
- ühtlustada finantstehingute maksu liikmesriikides kahe maksualammäära kehtestamise teel (0,1 % võlakirjade ja aktsiate puhul, 0,01 % tuletisinstrumentide puhul).

3.6.1 Liidu ja liikmesriikide eelarvetesse panustamise suhtes nõuab majanduskriisi ja hiljutine riigivõlakriis poliitikat, mis suudaks taaskäivitada majandusarengu, arvestades üha karmimaid riigieelarve piiranguid. Finantstehingute maksu kehtestamine, mis aitab luua uut ELi eelarve omavahendite süsteemi, võimaldaks märkimisväärselt vähendada liikmesriikide sissetulekuid ELi eelarvesse, mis omakorda võimaldaks neil oma riigi eelarvet konsolideerida. Komisjoni hinnangul võivad uued omavahendid moodustada 2020. aastaks ELi eelarvest ligi poole ja liikmesriikide kogurahvatulul põhinev sissetulek väheneks kolmandikuni praegusest määrast, mis praegu on rohkem kui kolm neljandikku.

⁽¹⁸⁾ Brüssel, 20. oktoober 2011, COM(2011) 656 final, Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv finantsinstrumentide turgude kohta, millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/39/EÜ.
Brüssel, 20. oktoober 2011, COM(2011) 652 final, Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust [Euroopa turu infrastruktuuri määrus] börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemistehingute kohta.

3.6.1.1 Nagu eespool märgitud, oleks finantstehingute maks põhjendatud ka õigluse kaalutlustel. Finantsüsteemi on viimastel aastatel maksustatud vähesel määral, kuna finantsteenused on vabastatud käibemaksust, mille tulemusena on sektor saanud aastas ligikaudu 18 miljardi euro suurusi maksusoodustusi.

3.6.1.2 Selles suhtes on komitee juba väljendanud oma toetust komisjoni ettepanekule muuta maksustamissüsteemi, et suurendada finantssektori panust. Komitee leiab seega, et komisjoni ettepanek on samm õiges suunas.

3.6.2 Mis puutub võimalusse vähendada finantstehingute maksu kaudu kõrge riski ja volatiilsuse tasemega finantstehingute mahtu, siis on mõtet käsitleda finantstehingute kategooriat, mida ettepanek enim mõjutaks. Välkkauplemise ja lühema latentsusajaga finantstehingute jaoks kasutatakse kõrgtehnoloogilise infotehnoloogia abil keerukaid matemaatilisi algoritme, millega saab murdosa sekundi vältel analüüsida turuandmeid ja rakendada vastavaid finantsturgude sekkumise strateegiaid (kogus, hind, ajastus, kauplejate asukoht, ostu- ja müügikorraldused) ja lühendada nii tehingukorralduste täitmise aega (mõõdetuna mikrosekundites – miljondikes sekundites). Sellise tehnoloogia abil saab ettevõtja ennetada turgude käitumist ja teostada ostu- ja müügitehinguid vaid mõne kümnendisekundi vältel. Selle tehingutekategoriat puhul räägitakse sellisest nähtusest nagu arvutipõhine *insider trading* (siseteabe põhjal kauplemine)⁽¹⁹⁾.

3.6.2.1 Selliste tehingute osakaal moodustas ELi finantsturgudel kauplemisest 13–40 %. Ameerika Ühendriikides kasvas välkkauplemise maht üksnes nelja aastaga (2004–2009) hinnanguliselt 30 % -lt 70 %-le⁽²⁰⁾.

3.6.2.2 Need tehingud toimuvad täiesti eraldi reaalmajanduse tavapärasest toimimisest, mis võivad muu hulgas terve majandussüsteemi likviidsuse hävitada, nõrgendades nii süsteemi vastupidavust, mille all mõistetakse süsteemi vastupanuvõimet kriitiliste perioodide tingitud stressile⁽²¹⁾.

3.6.2.3 Finantstehingute maksu kohaldamisel tehingutasude tõstmisel oleks negatiivne mõju välkkauplemisele, mis on

⁽¹⁹⁾ Schulmeister, S., (2011), *op.cit.*
The New York Times, 23.7.2011, *Stock Traders Find Speed Pays, in Milliseconds*. Duhigg, C.

⁽²⁰⁾ Euroopa Komisjoni 8. detsembri 2010. aasta avalik arutelu teemal „Finantsinstrumentide turge käsitleva direktiivi (MiFID) läbivaatamine“, siseturu ja teenuste peadirektoraat.
Euroopa Komisjon, 20. oktoober 2010, SEK(2011) 1226 final, komisjoni talituste töödokument „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv finantsinstrumentide turgude kohta“ (uuestisõnastamine) ning „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus finantsinstrumentide turgude kohta“.
Austria majandusuuringute instituut 2011, *op. cit.*

⁽²¹⁾ Persaud, A., 14. oktoober 2011, *La Tobin Tax? Si puņ fare* (www.lavoce.info).

tingitud maksu kohaldamise kumulatiivsest mõjust. Vätkkauplemise väiksem maht soodustaks finantseerimisasutuste traditsioonilist krediitvahendustegevust, millel on vaieldamatud eelised selliste ettevõtjate jaoks nagu väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kes on praegu tõsisel likviidsuskriisis.

3.6.2.4 Olemasolevad finantstehingute maksustamise süsteemid on näidanud, et maksuga saab vähendada kauplemise mahtu ja väärtpaperite hindade volatiilsust, mis võimaldab vähendada riskipreemiaid; seega on mõistlik eeldada, et finantstehingute maksu kehtestamine Euroopas tähendab olulist langust seda liiki mittetootlike tehingute kategoorias.

3.6.3 Maksustamise ühtlustamise eesmärgil on kümme ELi liikmesriiki tänaseks kehtestanud eri liiki makse finantstehingutele (Belgia, Küpros, Prantsusmaa, Soome, Kreeka, Iirimaa, Itaalia, Rumeenia, Poola ja Ühendkuningriik). Nendel riikidel palutakse kooskõlastada oma siseriiklikud õigusnormid ELi normidega (muu hulgas võidakse neilt nõuda minimaalse maksumäära kehtestamist ja maksustatava väärtuse kooskõlla viimist ELi sätetega). Finantstehingute maksu kehtestamine ja sellega kaasneva tõhusa finantsturu hüvede kasutamine aitaks tagada siseturu sujuva toimimise, vältides liikmesriikide poolt ühepoolselt kehtestatud maksueeskirjadest tingitud moonutusi.

4. Konkreetsete märkused

4.1 Komisjoni läbiviidud mõjuhinnangu kohaselt jääb finantstehingute maksu kehtestamise pikaajaline mõju sisemajanduse koguproduktile (SKP) – 0,17 % (maksumääraga 0,01 %) ja – 1,76 % (maksumääraga 0,1 %) vahele eriti raskete oludega stsenaariumi puhul, milles ei ole arvesse võetud leevendavaid mõjusid, näiteks esmatargude väljajätmine, selliste tehingute väljajätmine, milles vähemalt üks osapool ei ole finantssektori ettevõtja, ja mõjusid teistele makromajanduslikele muutujatele. Komisjon on seisukohal, et leevendavaid mõjusid arvesse võttes oleks maksu mõju SKP-le maksimaalselt – 1,76 % kuni – 0,53 %. Maksu hinnanguline mõju tööhõivele oleks – 0,03 % (maksumääraga 0,01 %) kuni – 0,20 % (maksumääraga 0,1 %).

4.2 Tegelikuses võiks üldine mõju SKP-le koguni positiivne olla – jäädes suurusjärku 0,25 % –, kui lisada SKP-le finantstehingute maksu kehtestamisest tulenevatele pikaajalistele mõjudele veel mõjud, mis on seotud finantsturgude parema toimimisega pärast turgude suuremat stabiliseerumist, investeringute ümberpaigutamine reaalmajandusse, turgude suuremat tõhusust, mõju ja läbipaistvust parandav reguleeriv poliitika ja liikmesriikide eelarve konsolideerimine tänu vahendite paremale kättesaadavusele ⁽²²⁾.

4.3 Komitee arvates ei ole komisjoni ettepanekule lisatud mõjuhinnang piisav ja on seetõttu seisukohal, et komisjon peaks teostama täiendavaid analüüse, tuues üksikasjalikumalt esile ettepaneku mõju.

4.3.1 Komitee arvates tuleks arvesse võtta järgmisi aspekte: mõjud, mida me käsitlesime käesolevas arvamuses, kuid mida pole arvesse võetud komisjoni mõjuhinnangus; selgitused oletuste kohta, mis on komisjoni mõjuhinnangu aluseks (sealhulgas nõudluse elastsus nende finantstoodete puhul, millele kehtestatakse finantstehingute maks); mõju, mis tulenevad kulude võimalikust ülekandmisest tarbijatele ja ettevõtetele, ning ELi liikmesriikide finantstegevuse maksustamisega seonduvad mõjud.

4.4 Komitee on seisukohal, et finantstehingute maks tuleb kehtestada asjakohastel tingimustel, et neutraliseerida või vähemalt minimeerida riske ja asjaomaseid kulusid. Komitee arvates tuleb arvesse võtta järgmisi riske: maksu võimalik ülekandmine ettevõtjatele ja tarbijatele antava krediidi maksumusele; pensionifondide tulude vähenemine; finantsinvesteringute ümberpaigutamine; kulude suurenemine ettevõtete jaoks tulenevalt riskide maandamisest (kindlustamine toorainehindade ja valuutakurside kõikumise vastu); maksu mõju finantssektori ettevõtete kasumile ja liikmesriikidele, kus kõnealune sektor on oluline tähtsusega; mõju majandusele, kuna maksu kehtestamine võib toimuda majanduslanguse etapis.

4.5 Komitee on seisukohal, et nendele riskidele võib vastuks seada siiski palju suuremad võimalused ja eelised. Finantstehingute maks mõjutab lühiajalisi investeringuid, mille tagajärjel suureneb nõudlus keskpika ja pika tähtajaga investeringute järele, mida tavaliselt kasutatakse ettevõtete ja riikide rahastamiseks. Kõik see väljub turgude suuremas likviidsuses, aidates seeläbi parandada ettevõtete, leibkondade ja riigieelarvete olukorda. Eriti oluline on tuletisinstrumentide turgude stabiliseerumine. Sellised instrumendid mõjutavad oma olemuse tõttu tegelikult oluliselt tehingute arvu ning pidurdavad seega selliste toodete levikut, mis kannavad suurel määral vastutust finants- ja maailmamajanduse kriisi eest viimastel aastatel.

4.6 Finantstehingute maksu kehtestamise võimalik täiendav mõju pensionifondidele oleks tagasihoidlik, sõltuvalt investeringute liikidest ja tüüpidest; teisalt võib pensionifondide tüüpiliste varade võimalik ümberhindamine (vähem volatiilsed investeringud) maksu kohaldamise tõttu võimaliku tulu vähenemist kompenseerida ja ületada. Komitee on siiski seisukohal, et mõjude neutraliseerimise või vähendamise eesmärgil võiks analüüsida maksumäära vähendamise või teatud liiki erandi tegemise võimalusi kõnealuse sektori jaoks.

4.7 Finantstehingute maksu kohaldamisala ja maksumäärad on kindlaks määratud, võttes arvesse eesmärki piirata investeringute ja finantsvahendite kolmandatesse riikidesse ümberpaigutamise võimalikke negatiivseid tagajärgi. Komitee rõhutas juba kõnealuste aspektidega arvestamise vajadust, kui selgus, et maksu ei kehtestata globaalsel tasandil.

⁽²²⁾ Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, *op.cit.*

4.7.1 Seoses finantstehingute maksu kohaldamisalaga eeldab residentsuse (või territoriaalsuse) põhimõtte rakendamine, et maksustatakse ka ELis asuvate kolmandate riikide asutusi, mis omakorda eeldab ka laia kohaldamisala spektrit. Finantseerimis-asutuste asukoha määramine, et kindlaks määrata liikmesriik, kes peab maksu koguma, võimaldab suurel määral vähendada maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist.

4.7.2 Et veelgi neutraliseerida finantstehingute ümberpaigutamise mõjusid, toetab komitee Euroopa Parlamendi ettepanekut kehtestada emiteerimise põhimõtte (*issuance principle*), mille alusel maksu kohaldatakse (tempelmaksuna) kõigile finantstehingutele väärtpaberitega, mille on väljastanud Euroopa Liidus registreeritud juriidilised isikud⁽²³⁾.

4.7.3 Maksumäärade kehtestamise küsimuses soovib Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee meenutada, et ühes oma 2010. aastal vastu võetud arvamuses (vt joonealune märkus 2) tegi komitee ettepaneku ühtse 0,05 %-lise maksumäära kohta, kuid komitee nõustub asjaoluga, et kahe maksumäära rakendamine vastavalt komisjoni ettepanekule tähendab turgude ümberpaigutamise riskide vähendamist ning tagab vajalikud eelarvevahendid ELi ja liikmesriikide jaoks.

4.7.4 Komitee soovib samuti meenutada, et riikides, kus kehtestati finantstehingute maks, pöörates erilist tähelepanu selle käsitamisele, maksustatavale väärtusele ja maksumäärade rakendamisele, on tulemused maksutulu osas olnud positiivsed, mõjutamata seejuures majanduse juurdekasvu. Näiteks võiks tuua Lõuna-Korea, Hongkongi, India, Brasiilia, Taiwani, Lõuna-Aafrika⁽²⁴⁾.

4.8 Esmaturu väljajätmine maksu kohaldamisalast minimeerib finantstehingute maksu tagajärgi reaalmajanduse tegevuse finantseerimisele, piirates seda väärtpaberite võimalikust vähenenud likviidsusest tulenevate kaudsete mõjudega finantseerimisasutustele.

4.9 Maks kehtib ka valuutatuletislepingutele, aga mitte valuuta hetketehingutele, asjaolu, mis võimaldab sekkuda

paljude valuutaturul toimuvate spekulatiivsete tehingute puhul⁽²⁵⁾. Valuuta hetketehingute võimalik kaasamine finantstehingute maksu kohaldamisalasse ei piiraks oluliselt kapitali vaba liikumist (arvestades ka kavandatud maksumäärasid) ega kujutaks endast Lissaboni lepingu asjaomaste sätete rikkumist (*Leading Group on Innovating Financing for Development*, Pariis, juuni 2010).

4.10 Nagu komitee juba märkis (2010. aastal vastu võetud arvamus, vt joonealune märkus 2), ei ole finantstehingute maks ja finantstegevusmaks alternatiivsed maksustamissüsteemid. Finantstehingute maks mõjutaks põhiliselt lühiajalisi tehinguid, samas kui finantstegevusmaks mõjutaks finantstegevust tervikuna (seega ka esmaturul sõlmitud tehinguid). Finantstehingute maksu kehtestamine ei välista samal ajal ka Euroopa finantstegevusmaksu süsteemi kohaldamist, eriti siis, kui peamine eesmärk on „finantssektori õiglane ja oluline panus riigirahandusse” (2010. aasta arvamus, vt joonealune märkus 2) ning finantstegevuse maksustamise ühtlustamine ühtse turu tugevdamiseks. Lisaks sellele nõuab Euroopa finantstehingute maksustamise süsteemi kohaldamine iseenesest liikmesriikide maksustamissüsteemide suuremat kooskõla finantstegevuse valdkonnas üldiselt.

4.10.1 Finantstehingute maks mõjutab tulude jagunemist progressiivselt, kuna suurte tuludega isikud kasutavad finantssektori pakutavaid teenuseid rohkem, ning ka seetõttu, et puuduvad otsesed kulud leibkondadele ja finantssektori välistele ettevõtjatele, kuna maksu ei kohaldata neid puudutava laenude andmise ja võtmise suhtes. Neid tehinguid mõjutaksid ainult võimalikud kaudsed kulud, mis tulenevad väiksemast likviidsusest finantseerimisasutuste tegevuses.

4.11 Maksukogumissüsteem on lihtne ja väga väikeste kuludega operatsioonidele, mis toimuvad turgudel ja üldiselt registreeritud tehingute suhtes. See asjaolu suurendab vajadust laiendada finantstehingute registreerimise kohustusi ka noteerimata või börsivälistele nn *over the counter* operatsioonidele mittestandardsete toodetega, millega kaubeldakse tuletisinstrumentide turgudel väljaspool börsi bilateraalselt, kahe osapoole osalusel.

Brüssel, 29. märts 2012

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Staffan NILSSON

⁽²³⁾ Kui lepingu pooled ei ole tasunud tempelmaksu, on ost kehtetu. Euroopa Parlament, raporti projekt „Ettepanek võtta vastu nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ. Raportöör: Anni Podimata (10/2/2012).

⁽²⁴⁾ Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, *op.cit.*

⁽²⁵⁾ Valuutatehingud ongi just seda tüüpi tehingud, mille jaoks J. Tobin soovis kasutada seda maksu. Tobin, J., 1978, A Proposal for International Monetary Reform. Prof. Tobini ametlik esitlus Eastern Economic Associationi 1978. aastal toimunud konverentsil, Wash. D.C., Cowles Foundation Paper – uus trükk ajakirjas *Eastern Economic Journal*, 4(3-4), juuli-oktoober 1978.

LISA

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee Arvamusele

Arutelu käigus lükati tagasi järgmised muudatusettepanekud, mis kogusid hääletamisel vähemalt veerandi antud häälest.

Punkt 1.1

Lisada uus punkt 1.2 pärast punkti 1.1

„1.2 Komitee väljendab aga suurt muret sellise maksu võimaliku negatiivse mõju pärast majanduskasvule ja tööhõivele; see on asjaolu, mida Euroopa Komisjon rõhutab oma mõjuhinnangus. Samuti tunneb komitee muret võimalike mõjude pärast väljaspool finantssektorit, mis on väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ja põllumajandustootjate puhul eelkõige seotud kapitalile juurdepääsu vähenemisega ning laenuvõtjate ja pensionikogujate puhul kulude kasvuga. Kavandatav maks nõgendab tõenäoliselt ka väikese sissetulekuga kodumajapidamiste ostujõudu.”

Motivatsioon

Esitatakse suuliselt.

Muudatusettepaneku hääletuse tulemus:

Poolt: 93
Vastu: 143
Erapooletuid: 11

Punkt 1.10

Muuta järgmiselt:

„Komitee rõhutab vajadust hoolikalt jälgida finantstehingute maksu õiguslikust kohaldamisest tingitud makro- ja mikromajanduslikke negatiivseid tagajärgi, et neutraliseerida või vähemalt vähendada riske ja kaasnevaid kulusid. Sellega seoses on oluline märkida, et finantssektori osakaal on liikmesriikide majanduses erinev, mistõttu ei saa seda maksukoormust liikmesriikide vahel võrdselt jagada. Sel põhjusel leiab komitee, et vältimaks võimalikku ulatuslikku negatiivset mõju, mida finantstehingute maksu rakendamine võib põhjustada reaalmajandusele, tuleks analüüsida asjaomaste kompenseerimismehhanismide kehtestamist.”

Motivatsioon

Finantssektori majanduslik tähendus eri liikmesriikide kogumajanduse jaoks on erinev. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee peaks sellele arvamuses tähelepanu pöörama.

Muudatusettepaneku hääletuse tulemus:

Poolt: 86
Vastu: 137
Erapooletuid: 15

Punkt 3.3.2

Muuta järgmiselt:

„Komitee kordab, et praegune kriis on tingitud 2007. aastal alanud ja alates 2008. aastast reaalmajandusse⁽¹⁾ levinud finantskriisist, ning on seisukohal, et selle kriisi eest peamiselt vastutavat sektorit – finantssektorit üheskoos poliitikutega – tuleb kutsuda üles andma oma õiglase panuse kriisist väljumiseks. Praeguseks on ELi liikmesriigid võtnud finantssektori toetuseks meetmeid (finantseerimise ja tagatiste näol) 4 600 miljardi euro ulatuses, mis moodustab 39 % 27-liikmelise ELi SKPst 2009. aastal. See toetus on tõsiselt üle koormanud paljude ELi liikmesriikide rahanduse, vallandades ohtliku kriisi euroalal⁽²⁾”

Motivatsioon

Rääkides kriisi eest vastutajatest, ei saa me kõrvale jätta poliitikute rolli – on selge, et see oli nende vastutustundetud käitumine mitmete aastate vältel, mis aitas märkimisväärselt kaasa kriisi puhkemisele paljudes riikides.

Muudatusettepaneku hääletuse tulemus:

Poolt: 72
Vastu: 154
Erapooletuid: 15

⁽¹⁾ Arvamus komisjoni teatise „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad“ kohta (ELT C 107/7, 6.4.2011).

⁽²⁾ Euroopa Komisjon, Brüssel, 28. september 2011, SEK(2011) 1103 final, komisjoni talituste töödokument – mõjuhinnangu kokkuvõte, mis on lisatud dokumendile „Ettepanek: nõukogu direktiiv, milles käsitletakse finantstehingute maksu ühist süsteemi ja millega muudetakse direktiivi 2008/7/EÜ”.

Punkt 4.6

Muuta järgmiselt:

„Finantstehingute maksu kehtestamise võimalik täiendavat mõju pensionifondidele võiks ehk pidada oleks tagasihoidlikuks, sõltuvalt investeringute liikidest ja tüüpidest, teisel ja võib pensionifondide tüüpiliste varade võimalik ümberhindamine (vähem volatiilsed investeringud) kompenseerib ja ületab võimaliku tulu vähenemise maksu kohaldamise tõttu võimaliku tulu vähenemist kompenseerida ja ületada. Ent on väga tõenäoline, et kõnealune maks toob kaasa tulevaste pensionide taseme alanemise, mis eelkõige mõjutab töötajaid nendes liikmesriikides, kus kogumispensioniskeemi raames kasvavad varad moodustavad suure osa nende pensionist. Seetõttu on Komitee on siiski seisukohal, et mõjude neutraliseerimise või vähendamise eesmärgil tuleks kõik tehingud, mis hõlmavad pensionifondi varade ülekandmist (maksmist) ja nende lõplikku väljamaksmist, maksu kohaldamisalast täielikult välja jätta. Samuti tuleks kaaluda võiks analüüsida maksumäärade märkimisväärsel vähendamise või teatud liiki erandite kehtestamist tegemise võimalusi kõnealuse sektori jaoks sektori teiste tehingute jaoks.”

Motivatsioon

Nagu nähtus uurimiserühma koosolekul esitletud teabest, võib see maks vähendada inimeste tulevast pensionikapitali 5 % võrra. On moraalselt vale sundida miljoneid tulevasi pensionäre Euroopas vähendama sel viisil nende niigi madalat tulevast pensioni.

Muudatusettepaneku hääletuse tulemus:

Poolt: 82
Vastu: 142
Erapooletuid: 19

Punkt 4.7.3

Muuta järgmiselt:

„Maksimumäärade kehtestamise küsimuses soovib Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee meenutada, et ühes oma 2010. aasta arvamuses (vt joonealune märkus 2) tegi komitee ettepaneku ühtse 0,05 %-lise maksimumäära kohta, kuid komitee nõustub asjaoluga, et kahe maksimumäära rakendamine vastavalt komisjoni ettepanekule tähendab turgude ümberpaigutamise riskide vähendamist ning tagab vajalikud eelarvevahendid/ ELi ja liikmesriikide jaoks. Sellest hoolimata leiab komitee, et kui see maks hõlmab ainult Euroopa Liidu riike ning seda ei kohaldata ülemaailmselt, ei peaks maksimummäär ületama 0,05 %. Maksimummäär tõstmine 0,1 %-le (vastavalt komisjoni ettepanekule) võiks toimuda alles mitme aasta pärast, millele peab eelnema praeguse süsteemi majanduslike ja sotsiaalsete mõjude üksikasjalik analüüs.”

Motivatsioon

Komitee ei ole põhjust muuta oma varasemat seisukohta 0,05 %-lise maksimummäära osas, eriti arvestades väljapakutud lahenduse mitmeid võimalikke, raskesti etteaimatavaid mõjusid.

Muudatusettepaneku hääletuse tulemus:

Poolt: 85
Vastu: 144
Erapooletuid: 12